

Ὁ Γιάννης, ὑπρέτης τοῦ κυρίου Ν* εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ χάσῃ τὴν γυναῖκά του πρὸ τριῶν μηνῶν, καὶ ἄλλην παρηγορίαν δὲν εὐρίσκει παρὰ εἰς συχὴν συνομιλίαν μὲ δὸκάν ἱαματικῶ ῥητινίτου.

Προχθὲς ὁ κύριός του τὸν φωνάζει.

— Γιάννη, δὲν μοῦ λὲς γιατί ἀφ' ὅτου ἐχάρεις σεις πάντα εἰς τὸ καπηλιῶ ἔβρισκεται;

— Ἀφέντη, τὸ κάνω γιὰ νὰ παρηγοροῦμαι λιγάκι.

— Καὶ πόσο καιρὸ θὰ βυστάξῃ αὐτὴ ἡ παρηγορία;

— Ἀχ! ἀφέντη, εἶμαι ἀπαρηγόρητος!

— Εἶδα κάτι τι πολὺ ὠραῖον εἰς μίαν σελίδα τοῦ συγγράμματός σου, ἔλεγε προχθὲς εἶρων φίλος πρὸς καθηγητὴν ἔχοντα τὴν ἀδυναμίαν τοῦ συγγράφειν.

— Ἀλήθεια! εἶπε περιχαρὴς ὁ συγγραφεύς. Καὶ τί ἦτο αὐτὸ τὸ ὠραῖον;

— Μία δὸκὰ γρέσκο βούτυρο.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Τοῦ ἀνθρώπου τὸ πρόσωπον λαλεῖ συνήθως πλείονα καὶ σπουδαιότερα ἢ τὸ σῶμα αὐτοῦ· διότι τὸ πρόσωπον εἶνε σύνοψις πάντων, ὅσα οὗτος πώποτε θὰ εἶπῃ, καὶ οἰνεῖ μονογράφημα ὅλης τῆς διανοίας καὶ τῶν προσπαθειῶν του. Τὸ στόμα ἐκφέρει μόνον ἐννοίας τοῦ ἀνθρώπου, τὸ πρόσωπον τὸναντίον ἐκφέρει ἐννοίας τῆς φύσεως ἥτοι τοῦ χαρακτῆρος. Πᾶς ἄνθρωπος ἐπομένως, καὶ ἀνάξιος ὢν τῆς ἡμετέρας ὀμιλίας, εἶνε ἀξιώτατος τῆς ἐμβριθεῦς ἡμῶν παρατηρήσεως.

* * * Ὁ βουλούμενος νὰ ἀκριβῶσῃ ἀλανθάστως τὴν ἀληθῆ ἀνθρώπου τινος φυσιογνωμίαν, πρέπει νὰ τὸν ἐξετάσῃ, ὅταν μὲν καθ' ἑαυτὸν καὶ μεμονωμένος· διότι δσάκις διαλέγεται ἄλλοις, ὠθεῖται εἰς ἐνέργειαν καὶ ἀνυψοῦται, οὕτως εἰπεῖν, διὰ τῆς ἐπιδράσεως καὶ τῆς ἀντιδράσεως· ὅταν ὅμως εἶνε ἀπαρτήρητος καὶ κολυμβᾷ ἐν τῷ πελάγει τῶν ἰδίων αὐτοῦ αἰσθημάτων καὶ διανοημάτων, ἀποκαλύπτεται ἐπὶ τοῦ προσώπου ὅλος ὁ ἐσωτερικὸς ἄνθρωπος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας δὲν εἶνε ποσῶς ἀνάξια λόγου. Ἰδοὺ τί ἐπιστέλλει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Βολταίρου» περὶ τοῦ ἀπείρου αὐτῆς ἰδιαιτέρου πλοῦτου:

«Κατὰ ἀσφαλεστάτας πληροφορίας ἡ Α.Μ. ἔθετο ἐσχάτως κατὰ μέρος 10 ἑκατομμ. λιρῶν στερλινῶν, ἥτοι 250 ἑκατομμ. φράγκων ἐπὶ συνθέτῳ ἀνατοκισμῷ. Ἐπὶ πλέον κέκτηται τὴν Ὀσβόρνην, τὴν Βαλμορᾶλ καὶ τὸ δουκάτον τοῦ Λαγκάστρ, ὅπερ ἀποφέρει ἐτησίαν πρόσδοδον 1,500, 000 φράγκων περίπου. Ἀσχολεῖται δὲ καὶ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, ἐξ ἧς οὐκ ὀλίγα κερδίζει, ὅπως ἀ-

διαφοροῦσα ἂν μετ' ἐκπλήξεως οἱ διερχόμενοι κατὰ τὰς ἐσρτάς τῶν Χριστουγέννων τὰς δόδους τοῦ Λονδίνου ξένοι βλέπουσι παρὰ τοῖς κρεσπώλαις βόας, δαμάλεις, πρόβατα καὶ χοίρους ἐστεμμένους διὰ λαχανικῶν καὶ ὑπὸ τὰ βασιλικὰ ἐμβλήματα φέροντας τὴν ἐξῆς στερεότυπον ἐπιγραφὴν: Ὁ χοῖρος οὗτος ἀνετράφη ὑπὸ τῆς βασιλείας.

»Μὴ ἐρωτᾷτε δὲ ὁποῖα τις ἦτον ἡ κληρονομία τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου. Τοῦτο οὐδέποτε θὰ ἐξακριβωθῇ ἀφοῦ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρίγκιπος συζύγου, ὅστις ἐγνώριζε πολὺ καλῶς τὰ οἰκονομικὰ οὐχὶ εὐκαταφρόνητα ποσὰ ἔκ τε τῶν ἐισοδημάτων καὶ τῶν ἐπιχορηγήσεών του, τὸ κοινοβούλιον ἐπέτρεψε τῇ βασιλείᾳ νὰ μὴ συμμορφωθῇ πρὸς τὸν νόμον, καὶ νὰ μὴ δημοσιεύσῃ τὴν διαθήκην, τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως δὲν ἐγένετο, ἐπειδὴ ἡ Μεγαλειότης τῆς ἐντρέπετο διότι ἐκληρονόμει εὐτελεῶς ποσόν! Προσθετέον ὅτι ἡ βασίλισσα, ὡς εἴησται, ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ δῶρα ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς, ἐπιστρέφουσα ταῦτα τῷ δωρητῇ μετὰ τῆς ἐξῆς περίπου φιλόφρονος ἐπιστολῆς: «Ἡ Α. Μεγαλειότης εὐχαριστεῖ τὸν κ... ἀλλ' ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῇ τὸ δῶρον αὐτοῦ, διότι τὰ ἔθιμα δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς τὸν μονάρχην νὰ δεχθῇ τι παρὰ τῶν ὑπηκόων του». Τοῦτο ὅμως πράττει ἡ βασίλισσα μόνον ὁπόταν πρόκειται περὶ ὀλίγων φιαλῶν καμπανίτου, ἢ ζεύγους εὐμαρίδων· ἀλλ' ὅταν ἡ προσφορά εἶνε προσφορά ἀρκετοῦ χρηματικῶ ποσοῦ εὐρίσκει πάντοτε μέσον τι δ' οὐ ἐναποταμιεύει ἀθροῦθως αὐτό. Πικραλείποντες τὰς συνήθεις ἐπιχορηγήσεως σημειοῦμεν ἀπλῶς τὸ ἀκόλουθον σχεδὸν ἄγνωστον τελεῖμα τῆς: πρὸ ἐτῶν ἀποδιώσας φιλάργυρος τις, Νεῖλδ καλούμενος, ἐκληροδότησε τῇ χαριτοεβρύτῳ Μεγαλειότητι 500,000 φράγκων, ὅλην του ὀπλ. τὴν περιουσίαν, ἐγκαταλείπων ἐν πενίᾳ τοὺς συγγενεῖς του, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἠμπόδισε τὴν βασίλισσαν ν' ἀποδεχθῇ ὁλόκληρον τὴν κληρονομίαν.

»Ἡ βασίλισσα ὡς ἰδιωτικῶς ἀπολαμβάνει εἰσόδημα 30,000 φράγκων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἐχει εἰς τὴν διάθεσίν της τὰ ἀνάκτορα τοῦ Οὐίνδσвор καὶ τοῦ Βούκιγκαμ. Ἐχει ἐπὶ πλέον πρὸς τέσφιν αὐτῆς καὶ μόνον, ἡμιδωδεκάδα ὁλόκληρον θαλαμηγῶν, ἐν οἷς συγκαταριθμεῖται τὸ κομψὸν ταχύπλουν «Βικτωρία καὶ Ἀλβέρτος» ὅπερ τοὺς ἔνδεκα τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους μῆνας εὐρηται ἐπ' ἀγκύρας ἐν τῷ ὄρμῳ τῆς Πόρτσμουθ. Ἐκαστον τῶν τέκνων αὐτῆς λαμβάνει μεγάλους στρατιωτικὸς βαθμοὺς, καὶ τέλος εἰς αὐτοὺς τοὺς Γερμανοὺς συγγενεῖς της ἀπονέμονται θέσεις, ἃς ὄφειλον δικαίως νὰ καταλαμβάνουν Ἄγγλοι. Οὕτως, ὁ πρίγκιψ Χριστιανὸς ἔχει ὄχι εὐκαταφρόνητον θέσιν ἐν Οὐίνδσвор. Ὁ πρίγκιψ Ἐδουάρδος τῆς Σάξ Βεῦμάρς εἶνε στρατηγὸς, ὁ πρίγκιψ Leinengen ναύαρχος, ὁ δὲ κόμης Gleichen ἐπιστάτης τοῦ Πύργου».